

Obsah

<i>Předmluva (Fr. Novotný)</i>	VII
<i>O Platónově Státě (Em. Peroutka)</i>	XVIII
Kniha první	3
V Peiraieu a v domě Kefalově. Rozmluva o stáří. Co je spravedlnost? Výklad Polemarchův. Thrasymachos dokazuje, že spravedlivé jest, co prospívá silnějšímu. Sókratova obrana spravedlnosti.	
Kniha druhá	38
Glaukón: spravedlnost jest pomoc z nouze. Adeimantos: třeba zkoumati spravedlnost samu o sobě. Sókratés počíná zkoumati spravedlnost ve velkém měřítku, v obci. Vznik obce, dělení práce. Výběr a výchova strážců. Výchova músická a gymnastická. Kritika bájí, zejména o bozích.	
Kniha třetí	70
Výchova k statečnosti, k pravdomluvnosti, k uměřenosti. O slohu básní; odsouzení básnictví dramatického. O hudbě, harmonii a rytmu. Výchova tělesná. Mýtus o přirozeném základu tříd. Strážcové nesmějí míti soukromého jmění.	
Kniha čtvrtá	108
Jednotnost ideální obce. Moudrost, statečnost, uměřenost obce. Spravedlnost jest v tom, že každý koná své dílo. Spravedlnost v jednotlivém člověku. Tři složky duše, rozum, vznětlivost a žádostivost. Formy ústavního zřízení.	
Kniha pátá	141
Ženy ve třídě strážců konají stejné práce a jsou stejně vychovávány jako muži. U strážců není rodinného života. Eugenická	

opatření. Společenství zájmů je prospěšné. Chování ve válce. Požadavek, aby vládli filosofové. Kdo je filosof.

Knih šestá 180
Vlastnosti filosofů. Příčiny špatné pověsti filosofů. Dokonalé zřízení je možné. Cíl filosofické výchovy jest idea dobra. Svět viditelný a svět pomyslný.

Knih sedmá 213
Podobenství o podzemní jeskyni. Smysl vzdělávání. Vzdělávání odbornými vědami. Dialektika. Podmínky a postup výchovy budoucích strážců.

Knih osmá 245
Opakování hlavních zásad. Druhy ústav a povah. Postupné zhoršování ústavní formy. Timokracie, timokratický člověk. Oligarchie, oligarchický člověk. Demokracie, demokratický člověk. Tyranie.

Knih devátá 277
Tyranský člověk. Seřazení druhů povah podle blaženosti. Prává rozkoš. Vláda v člověku i v obci náleží činiteli rozumnému.

Knih desátá 305
Umění básnické. Podstata a cena napodobování. Kritika básnictví, zejména Homéra a tragédie. Duše jest nesmrtelná. Odměny spravedlnosti na tomto světě. Vypravování Érovo o osudech duší na onom světě. Závěr.

Poznámky 337